

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Er/1159/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615209857
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Matej Maxa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5615209857.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávneného: L. Q., M.. XX. XX. XXXX, bytom B.Ž. XX, Q. Š., zast. JUDr. Rudolfom Fajbíkom, advokátom so sídlom Dobšinského 14, Banská Štiavnica, proti povinnému: L. Q., M.. XX. X. XXXX, bytom C. U. XX, pre vymożenie povinnosti zaplatiť dlžné výživné a bežné výživné, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Miroslavom Pallerom, so sídlom Exekútorského úradu Jesenského 61, Žiar nad Hronom, pod spisovou značkou Ex 411/2015, takto

rozhodol:

Námietky povinného proti exekúcii sa z a m i e t a j ú.

Exekúcia sa z a s t a v u j e .

Súd povinnému u k l a d á zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Miroslavovi Pallerovi trovy exekúcie vo výške 3,78 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Oprávnenému sa p r i z á v a náhrada trov exekučného konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 46,66 eur, ktoré je p o v i n n ý zaplatiť oprávnenému povinný na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Pred súdnym exekútorom JUDr. Ing. Miroslavom Pallerom sa dňa 11. 12. 2015 začalo exekučné konanie pod sp. zn. Ex 411/2015 na vymożenie povinnosti zaplatiť dlžné výživné vo výške 400,- eur za obdobie od 1. 9. 2015 do 31. 12. 2015 a ďalej bežné výživné vo výške 100,- eur mesačne, priznanej rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C/34/2009-18 zo dňa 10. 2. 2009. Súdny exekútor začal vykonávať exekúciu po získaní poverenia č. 5505 054426 zo dňa 5. 1. 2016, ktoré v súlade s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku udelil tunajší súd na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť dlžné výživné vo výške 400,- eur a bežné výživné od 1. 1. 2016 naďalej, a trov exekúcie.

Súdny exekútor predložil súdu dňa 26. 2. 2016 včas podané námietky povinného proti exekúcii. Povinný odôvodnil námietky tým, že návrh na vykonanie exekúcie je v súčasnej dobe nedôvodný, po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Svoju povinnosť platiť výživné si splnil riadne. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 6C/386/2015 zo dňa 20. 1. 2016 zastavil konanie o zvýšenie výživného a v odôvodnení konštatoval, že zameškané výživné spolu s výživným za január 2016 doplatil. V súčasnej dobe platí bežné výživné včas a riadne. Návrh na vykonanie exekúcie je tak účelový a tendenčný. Povinný zároveň predložil súdu predmetné uznesenie o zastavení konania, ako aj poštové poukazy o úhrade sumy 100,- eur oprávnenému z 19. 2. 2016 a sumy 104,42 eur právnenmu zástupcovi oprávneného z 2. 2. 2016.

Dňa 3. 3. 2016 bol súdu postúpený návrh oprávneného na zastavenie exekúcie, ktorý pôvodne podal na Okresnom súde Žiar nad Hronom. Oprávnený v návrhu uviedol, že návrh na vykonanie exekúcie bol

podaný pre neplatenie výživného, avšak povinný dňa 12. 1. 2016 zaplatil zameškané aj bežné výživné, preto navrhol exekúciu zastaviť.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 38 ods. 2 Exekučného poriadku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o tom, či sa exekúcia začala oprávnene a podmienky uvedené v § 38 ods. 2 Exekučného poriadku sú ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie splnené. Exekučný súd je pri rozhodovaní o podaných námietkach viazaný ustanovením § 50 Exekučného poriadku, ktoré ho oprávňuje skúmať len to, či nastali skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku po vzniku exekučného titulu do podania návrhu na vykonanie exekúcie (§ 36 ods. 2 Exekučného poriadku). Neskúma však už vecnú stránku exekučného titulu, ale len tie okolnosti, ktoré nastali po jeho vzniku (po dni vydania rozhodnutia). V predmetnej exekučnej veci je exekučným titulom podľa § 41 ods. 1 Exekučného poriadku rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 9C/34/2009 zo dňa 10. 2. 2009. Rozsudkom bola povinnému uložená povinnosť platiť výživné na oprávneného vo výške 100,- eur mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16. 2. 2009.

Povinný namietal, že exekúcia je nedôvodná preto, že zameškané výživné a bežné výživné oprávnenému doplatil - z podania oprávneného, ako aj z listinného dôkazu predloženého povinným (uznesenie o zastavení konania) vyplýva, že sa tak stalo 12. 1. 2016, resp. iný dátum úhrady povinný netvrdil ani nepreukázal. Súd preto vychádzal zo skutočnosti, že zameškané výživné (a tiež bežné výživné za január 2016) bolo zaplatené 12. 1. 2016. Exekučné konanie sa však začalo už dňa 11. 12. 2015, t. j. k tomuto dátumu je potrebné skúmať splnenie podmienok uvedených v § 38 ods. 2 Exekučného poriadku. Nakoľko povinný mal v čase začatia exekučného konania dlh na výživnom, ktorý vyrovnal až v priebehu exekučného konania, oprávnený podal dôvodne návrh na vykonanie exekúcie, nakoľko podmienky uvedené v § 38 ods. 2 Exekučného poriadku boli ku dňu začatia exekučného konania splnené. Z týchto dôvodov súd námietky povinného proti exekúcii ako nedôvodné zamietol.

Podľa § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

Ďalej sa súd zaoberal návrhom oprávneného na zastavenie exekúcie. Exekučné konanie, ako konanie návrhové, je ovládané tzv. dispozičnou zásadou, na základe ktorej sa môže exekúcia začať len na návrh oprávneného a nemôže sa v nej pokračovať proti jeho vôli. Oprávnený môže v ktoromkoľvek štádiu navrhnúť zastavenie exekúcie a súd je povinný jeho vôľu rešpektovať. Z predloženého návrhu na zastavenie exekúcie mal súd hodnoverným spôsobom preukázanú vôľu oprávneného na zastavenie konania, a to z dôvodu, že dlh povinného na výživnom bol po začatí exekučného konania splnený. Súd preto rozhodol tak, že exekúciu v zmysle § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku zastavil.

Súdny exekútor žiadal priznať trovy exekúcie vo výške 70,61 eur.

Podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej

hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

Ako súd uviedol už vyššie, predmetná exekúcia sa začala dôvodne, nakoľko povinnému vznikol dlh na výživnom. Dôvodom zastavenie exekúcie je skutočnosť, že povinný až po začatí exekučného konania dodatočne splnil svoju povinnosť, preto mu súd v súlade s § 197 ods. 1 Exekučného poriadku uložil nahradiť súdnemu exekútorovi priznané trovy exekúcie. Skutočnosť, či povinný o exekúcii vedel, je pritom bez právneho významu, keďže neplnením svojich povinností riadne a včas sa sám vystavil nebezpečenstvu, že bude naňho podaný návrh na vykonanie exekúcie.

Podľa § 47 ods. 3 Exekučného poriadku, ak povinný uhradí pohľadávku po začatí exekučného konania skôr, ako mu uplynie lehota na podanie námietok, má exekútor nárok na náhradu trov konania vo výške ustanovenej osobitným predpisom v rovnakom rozsahu ako v prípade upustenia od vykonania exekúcie. Do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

Podľa § 57 ods. 4 Exekučného poriadku, exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie.

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

Súdny exekútor nemá v prejednávanej veci nárok na odmenu, nakoľko povinný splnil vymáhanú pohľadávku (12. 1. 2016) ešte pred dorúčením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (19. 1. 2016). Na prejednanú vec je potrebné použiť ust. § 47 ods. 3 posledná veta Exekučného poriadku, v zmysle ktorého má súdny exekútor nárok len na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov. Práve moment doručenia poverenia je rozhodujúcim okamihom na posúdenie, či súdnemu exekútorovi vznikol nárok na odmenu za vykonanie exekúcie (s výnimkou odmeny za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie). Nakoľko do tohto okamihu nie je súdny exekútor oprávnený exekúciu vykonávať, nemôže mu patriť ani odmena za jej vykonanie v prípade, ak dôjde k zaplateniu pohľadávky. Je síce pravda, že v prejednávanej veci sa vymáhalo výživné vrátane bežného výživného a pred podaním návrhu na zastavenie exekúcie bolo uhradené len zameškané výživné a bežné výživné za január 2016, avšak vzhľadom na spôsob skončenia exekúcie sa aj na tento prípad vzťahuje ust. § 47 ods. 3 Exekučného poriadku, keďže po doplatení výživného už oprávnený ďalšie výživné exekučne nevymáha, t. j. de facto bola povinným 12. 1. 2016 zaplatená celá exekučne vymáhaná suma. Súd tiež uvádza, že súdny exekútor ani nijako neprispel k úhrade predmetnej čiastky, ktorá bola povinným zaplatená dobrovoľne pred tým, ako sa z upovedomenia o začatí exekúcie mohol dozvedieť o tom, že súdny exekútor začal proti nemu vykonávať exekúciu (dokonca ešte pred dorúčením poverenia exekútorovi) a aj ďalšie úhrady povinného počas trvania exekúcie boli dobrovoľné.

Preto súd priznal súdnemu exekútorovi len náhradu hotových výdavkov. Na základe predloženého exekútorskeho spisu uznal súd súdnemu exekútorovi poštovné za žiadosť o udelenie poverenia (1,40 eur) a predloženie návrhu na rozhodnutie o trovách + exekútorský spis (1,75 eur), celkom náhradu hotových výdavkov vo výške 3,15 eur. Súd pri určení výšky poštovného vychádzal z cien Slovenskej pošty, a.s., platných v čase doručovania. Pokiaľ ide o hotové výdavky uplatnené vo zvyšnom rozsahu, tieto podľa názoru súdu boli neúčelne vynaložené, preto ich náhradu nepriznal. Dĺžné výživné bolo uhradené ešte pred dorúčením poverenia súdnemu exekútorovi a z predloženého exekútorskeho spisu vyplýva, že už dňa 21. 1. 2016 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na zastavenie exekúcie, z ktorého nepochybne vyplýva vôľa oprávneného na zastavenie exekúcie v celom

rozsahu. Súdny exekútor preto už nemal vydávať upovedomenie o začatí exekúcie (v ktorom je navyše nesprávne uvedené, že sa vymáha bežné výživné 100,- eur od 1. 2. 2016 do budúcnosti, keď oprávnený navrhol exekúciu zastaviť), ale mal v súlade s § 57 ods. 4 Exekučného poriadku predložiť návrh na zastavenie exekúcie konajúcemu súdu, ktorý by zároveň rozhodol o trovách exekúcie podľa § 200 ods. 2 Exekučného poriadku. Náklady spojené s vyhotovením a doručovaním predmetného upovedomenia, následným predkladaním námietok súdu a oprávnenému, ako aj náklady na elektronické lustrácie sú tak neúčelné. Čo sa týka ďalších hotových výdavkov (obálky, tlač a kopírovanie, telekomunikačné poplatky), tieto súdny exekútor nijako bližšie nešpecifikoval, uviedol ich len pevnými sumami, pričom vyhláška nepozná paušálnu náhradu výdavkov. Navyše v prípade riadneho postupu by tieto výdavky museli byť podstatne nižšie. Pokiaľ ide o prípadné budúce náklady spojené s doručovaním, tieto súd exekútorovi nemohol priznať, nakoľko je viazaný stavom v čase vydania rozhodnutia (§ 154 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p.).

Súdny exekútor je platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto súd v súlade s § 196 Exekučného poriadku zvýšil náhrady priznané vo výške 3,15 eur o 20 % DPH, t. j. o sumu 0,63 eur. Celkom tak súd priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 3,78 eur, z čoho náhrada hotových výdavkov predstavuje 3,15 eur a DPH 0,63 eur. Tieto trovy je povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Miroslavovi Pallerovi povinný.

Oprávnený si v podaní doručenom súdu 3. 3. 2016 uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 46,66 eur (odmena za dva úkony právnej služby po 14,94 eur, režijný paušál 2 x 8,39 eur).

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Oprávnený má nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku (§ 200 ods. 2 Exekučného poriadku). Povinnosť povinného na náhradu trov exekúcie oprávneného pritom vyplýva zároveň z ust. § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne a na základe správania povinného, ktorý až po začatí exekučného konania dlžné výživné zaplatil, podal oprávnený návrh na zastavenie exekúcie (t. j. vzal späť návrh na jej vykonanie). Pokiaľ povinný tvrdil, že oprávnenému už uhradil trovy právneho zastúpenia vo výške 104,42 eur, súd požiadaval o vysvetlenie právneho zástupcu oprávneného, ktorý uviedol, že predmetnú sumu síce dostal, ale ide o trovy, ktoré sa týkajú iného účastníka v konaní 10C/385/2015 o určenie výživného na plnoleté dieťa, teda trovy predmetného exekučného konania nie sú zo strany povinného uhradené. Súd preverení zistil, že uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10C/385/2015 zo dňa 22. 1. 2016, právoplatného dňom 17. 2. 2016, bolo povinnému uložené zaplatiť náhradu trov konania vo výške 104,42 eur do rúk právneho zástupcu JUDr. Rudolfa Fajbika. Trovy oprávneného v predmetnej exekúcii tak uhradené neboli.

Pri určení trov právneho zastúpenia súd postupoval podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Odmena za jeden úkon právnej služby je v prejednávanej veci vo výške 14,94 eur, ako bola uplatnená (súd vychádzal z tarifnej hodnoty 400,- eur, pričom advokát má v súlade s § 13a ods. 2 písm. c/ v exekúcii nárok na odmenu vo výške jednej polovice základnej sadzby, ktorá je 29,88 eur). Súd tak priznal oprávnenému náhradu trov právneho zastúpenia v exekúcii za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a podanie návrhu na vykonanie exekúcie po 14,94 eur plus režijný paušál (§ 16 ods. 3 za dva úkony v roku 2016) po 8,39 eur, spolu vo výške 46,66 eur (2 x 14,94 eur + 2 x 8,39 eur). S poukazom na ustanovenie § 149 ods. 1 O. s. p. priznanú náhradu trov konania povinný zaplatí právnomu zástupcovi oprávneného.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Liptovský Mikuláš, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolania.

Podľa § 374 ods. 4 O. s. p., proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel', môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.